

‘IK SPEUR DAGELIJKS NAAR NIEUWE MODELLEN’

Oktober 1984. In een televisieprogramma over de Autosalon van Parijs is de allereerste Ferrari Testarossa te zien. Een twaalfjarige Adrie de Groot zit aan de buis gekluisterd. Hij vergaapt zich aan de rode vierwieler, die later zal uitgroeien tot een icoon in de autowereld. Een vuurtje is aangewakkerd ...

Bijna veertig jaar later is Adrie de trotse bezitter van diverse Testarossa's. In miniatuur weliswaar, maar toch. Hij is ook eigenaar van ruim 2.300 andere miniatuurauto's, waarvan zo'n tachtig procent het steigerende Ferrari-paard op de neus heeft. 'Het is een beetje uit de hand gelopen', aldus Adrie met een glimlach. 'Of ja, een beetje ... Ik heb inmiddels een mancave met elf volle vitrines.'

Een aantal jaren na de lancering van de Testarossa kreeg Adrie zijn eerste miniatuurauto. Daardoor veranderde dat vlammetje in een open vuur: er ontstond al snel een hele collectie. 'Mijn moeder zei vaak: Adrie, jij kunt geen zin meer uitbrengen zonder het woord Ferrari', blikt hij lachend terug. 'Zeker toen ik Otten Speelgoed in Den Bosch en Autoland in Hilversum ontdekte, ging het hard. Helaas is Autoland alweer een tijdje gesloten.

Nu vind ik onlineleveranciers over de hele wereld. Ik bied ook regelmatig mee op eBay. Zo speur ik dagelijks naar nieuwe modellen: een mooi onderdeel van deze hobby.'

Van klassiekers tot nieuwe modellen, portmodellen, racewagens en personenauto's: ze maken allemaal deel uit van Adrie's collectie. Ongeveer de helft is handgebouwd en de andere helft die-cast. Maar welke van de duizenden exemplaren zijn z'n absolute pronkstukken? 'Pfoe, dat vind ik moeilijk kiezen', antwoordt hij. 'Ik verzamel alles waar mijn hart sneller van gaat kloppen. Dat kan een klassieker zijn waar een prachtig verhaal aan kleeft. Maar ook een nieuw model van hoge kwaliteit, waarvan er maar een beperkt aantal is gemaakt. Ik heb ze van beide categorieën, maar echt voorkeur heb ik niet. Al zijn de "open" Formule 1-auto's van Lex Rijsdijk - een grote bekende in deze wereld - natuurlijk wel zeer gedetailleerde juweeltjes. Ongelooflijk wat die man kan!'

De bonte verzameling blijft overigens geen maand hetzelfde. Adrie schaft niet alleen nieuwe aan; hij verkoopt

'Mijn moeder zei vaak: Adrie, jij kunt geen zin uitbrengen zonder het woord Ferrari'

soms ook modellen. 'Als ik er een kan vervangen door een exemplaar van betere kwaliteit, doe ik dat', legt hij uit. 'Of er nog modellen ontbreken? Nou, naast de interessante modellen die nog uitgebracht gaan worden, kan ik er geen opnoemen die ik echt móét hebben. Maar deze markt is zo levendig dat ik de collectie altijd kan verrijken.'

Om van zijn verzameling te kunnen genieten, moet Adrie thuis de kelder in. Daar is zijn mancave, met alle modellen fraai achter glas geposteerd. Het lijkt wel een minimuseum. 'Er staan tien vitrinekasten aan de zijkanten en in het midden een tafelvitrine', beschrijft Adrie zijn domein. 'Ze zijn op maat gemaakt door De Vitrinefabriek uit Rosmalen. Toen ik de eerste kasten kocht, koos ik voor deze fabrikant vanwege de kwaliteit. Die spatte gewoon van de vitrines af.' 'Dat zit 'm in een aantal aspecten', vertelt hij verder. 'De manier van bouwen en het strakke design bijvoorbeeld: de haakse profielen sluiten perfect op elkaar aan. Ook is er bij De Vitrinefabriek heel veel mogelijk qua kleuren, formaten, het aantal legplanken en de verlichting. Je kunt de vitrines dus helemaal naar wens samenstellen. En tot slot heel belangrijk: de assemblage kon op locatie plaatsvinden, gewoon hier in de kelder. Dat was nodig, want anders pasten ze niet eens in de mancave. De volgende keer klop ik weer aan bij

De Vitrinefabriek, want uitbreiding van het aantal kasten is een kwestie van tijd.'

Je kunt wel stellen dat Adrie zeer tevreden is met zijn collectie. Over de miniatuurauto's zelf én over de manier waarop hij ze tentoonstelt.

'Als ik de trap af loop, krijg ik een gevoel van "ja, heerlijk"', beschrijft hij. 'Het enige is: ik kom er eigenlijk veel te weinig. Het vuurtje voor Ferrari is er nog steeds, volop zelfs, maar ik moet het in mijn mancave vaker opstoken. Ik spreek nu met mezelf af, dat ik dat ga doen!'